

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm Ivris Gvlielmi Dvrandi

Durantis, Guilelmus

Augustae Taurinorum, 1578

Contumacia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96857)

dice sedete p. tribnali, restitua ad toracm. Na, vt dicit Ia. n. det de melior cōdi-
tio illius i quo facte p̄spitue fuit delictū cōtumacię, quā p̄sētis, sed p̄sens nil plus
quā appellare p̄. ergo nec ille. Cōcludit ergo, si solo vero cōtumace p̄spitue le-
gē loqui, ergo n̄ versissimo, ut ē dicitū, & hac ē sc̄da aggrauatio, d̄ qua i prima gō-
ne remissio. Ergo i remissioe, quā i principio dedi p̄dero cōceptū, qui possit ēē i h̄cto
cōtumace, qui citatus ad domū facte habuit plenā notitiā, & n̄ ēē i vero cōtumace
p̄spitue, qui potuit n̄ cōtinere, sed impeditur in ueniedo, uel saltē excusari, ubi ui-
de in uer. & ex his cōcludi possit. ¶ De sexto sciendū Io. remissio 24. q. 3. de illicita.
in magna gl. talē ulterius n̄ citadū. idē autor h̄c in prin. idē Inn. de accu. ad petitiō-
nē. vt ibi scripti i magna i gl. uer. h̄c. idē Holt. i sū. huus. ti. §. 2. ver. itē ter dēt. idē
Accu. ff. de integ. res. l. h. in vlt. gl. C. quō & q̄n iud. tres denūciationes. idē Gui-
do d̄ Suz. in l. diuis. ff. de inue. res. l. o. d̄ Deo t3 cōtra tū Caut. l. 2. ver. de p̄p̄o-
rio. dicit em talē p̄p̄torie citadū. ad malitiā cōmūcedā. §. 9. de cōmū. de dolo
& cōtumacia. put. & c. cū dilecti. & c. c. olim. allegat ēr C. quō & q̄n iud. l. ea que.
Huc sub dubio forte cōcordant Ia. de Ra. & Petrus ut scripti in decre. uenerabili-
bus. §. secus. lib. 6. super gl. 2. & 3. nō solū h̄at ad p̄bā cōtumaciā, sed et ad cōmū-
cedā malitiā. C. de iud. auth. iube. mus. & in p̄d. decr. put. Pro his facit, qd̄ lubri-
lingue facile ad p̄cā trahi nō dēt. ff. ad l. Jul. maie. l. famos. cui cōuenit C. si quis
imp. male. l. unica. Itē l3 dixerit se n̄ vēturū in prima, nō sequit p̄ hoc, qd̄ noluit ue-
nir in sc̄da, uel tertia. Itē plus est aliquid facere factū, quā uerbo dicere, ext. de ap-
dilecti. 2. ff. de xil. edic. h̄. tñ. §. ei qui. Sed citatus prima citatiōe, quē citatio appre-
hēdit, dicit se se nolle venire: & tñ oportet eū iterū citari, quare nō citabit, cū di-
xit uerbo Itē p̄ mutare p̄p̄ositiū, cū secūdū Tul. To. sc̄. Quēst. lib. 3. nulla celeritas
p̄cū animi celeritate cōcedere, ut dixi de sp̄o. rna. sup. gl. facit ad h̄c p̄d. de decre.
l3. de p̄. l. 6. ff. ad Tertul. l. filii mater. in fi. ff. de re iud. qd̄ iussit. ext. de ap. cū cele-
state. Hęc oppinio placet i qua sine alterius iudicio iudicialis æquitas obseruatur
quia, si illa uerba n̄ dixerit, iterū uocari dēbet. Ad idē hoc dico p̄ opinionē, q̄
h̄c post illius cōtestationē oēm dilatiōē haberi p̄ p̄p̄toriam; ad h̄ā exclusiōē
de qua t. i. §. uiso. uer. dicit. cū sua remissio. ¶ De primo dico, qd̄ l3 articulus ille
ad quē citatus fuit, expediri possit, nec ab alio possit p̄ sui cōtumaciā appellare,
ad alios, tñ uerus cōtumax ē citadus vt ḡnaler de cōtumace notauit in decr. eum
qui. de do. & cō. l. 6. in gl. videbat. sup. qua gl. post dicit In. cū determinatiōe.
Holt. quā ēt possit auctor s̄. r. px. §. uiso. uer. dicit. l3 in die. ad fi. & omnino uide, qd̄
ibi scripti cōtra illud ¶ Adde, qd̄ nūcio n̄ credit sup̄ r̄sione partis, sequit Paulus
de Castro con. 287. Et qd̄ dicens, nolo venire, ulterius nō sic citandus tenuit Barr.
in aut. qui mel. C. quomodo & q̄n iud. & in l. si h̄nta. §. Iulianus. ff. de dā. infest. et
dom. Anton. in c. h̄. de eo qui mit. in pos. caula rei fer. Et quod uerus contumax nō
possit dici; nisi ille, qui habuit notitiā citatiōis, uoluit Angel. consil. 186.

2 ¶ Et nota. qd̄ duplex ē cōtumacia, fuerat & p̄supra. Vere cōtumax
ēis, quē citatio apprehēdit, & dicit n̄ portabo pedē: & t̄ ē p̄ p̄
cedi nulla alia citatiōe sc̄a. ff. ex q. cau. in pos. ea. Fulcini. in fi. nec
talis p̄t appellare, ff. de in te. res. diuis. in fi. & l. seq. in qb. nota.
de hoc, 2. q. 6. §. s̄r̄ ēt quorū. ff. de iud. & l. & post. in fi. C. quō & q̄n
iud. ab eo. & C. de liber. cau. si quis. 24. q. 3. de illicita. nisi ueniat
adhuc sedete iudice p̄ tribnali. ut d. l. diuis. l3 qd̄ illā intelligat
de p̄sumpto cōtumace: t̄ quos est ff. de ap. ex sen. in §. fi. & nisi p̄-
sēs sit iā cōtumax, ff. de ap. creditor. §. iustus Fichte at, siue p̄sum-
ptine cōtumax d̄t (vt qd̄ d̄t) is, qd̄ respōdit se vēturū, uel nil dicit,
n̄ tñ uenit, ad quē dēt ter mitti, ff. de re iud. l. cōtumacia. §. cōtumax.
b qd̄ nō placet. Vñ dic, qd̄ si d̄t cōtumax ē is, ad cuius domū trina ci-
tatio sc̄a est l3 nō fuerit inuēsus: qd̄ dic, ut s̄. px. ti. §. seq̄. uer. illud
ē nō t̄ r̄alē eū p̄cedit: sed post p̄bata iusta cā absentia, sine dif-
ficultate restituit, vt ext. de re iud. cū Bertoldus. Alii tñ d̄t talē nō
fieri cōtumacē, ex quo nō inuenit ff. q̄ sen. sine ap. rel. 1. §. 1. qd̄ nō
placet. ¶ Vnde breuiter distinguit, qd̄ cōtumacia alia euidens siue
notoria, vt cū citatus inuentus respōdet se nō uenturū: alia uera,
vt cum apprehendit eum citatio, & nil dixit, uel dixit se nolle ue-
nir, non tamen uenit: ut in prae. ex consensu §. si maxime vbi bis
vel ter citatur fuit, nec vnquam uenit, nec excusationem propo-
fuit. Alia ficta, siue interpretatiua, puta cum citatū citatio nō ap-
prehendit, ut s̄. sicut aliās est simile. nam uera citatio dicitur facta
ab homine, ficta seu interpretatiua, quæ fit a iure: vt no. ext. de e-
d. lect. statumus. ¶ Vere autē cōtumax nō audit appellās, & multo mi-
nus nororie, ut s̄. si d̄t aut potest appellare intra dicendū, post-
quā si uenit in sc̄a t̄ se latā. C. quomodo, & quādo iud. ab eo. Itē
cōtumax audit appellās, si iusta cā eum uenire, phibuit in l. ex
p̄sensu. §. cum qui. ubi de hoc. ff. de re iud. cōtumacia. ext. c. cū Bertol-
dus. uel si sit cōtumax in exhibēdo, ff. de ap. creditor. §. iustus. Si autē
procurator contumax est in sententia, vt iud. dominus poterit ap-
pellare: no. de app. §. j. Item ter citatus uidetur contumax: qd̄ dic.
ut s̄. tit. prox. §. uiso. uer. quid ergo. & quæ hic desunt, uide in eo.

ADDITIONES.

- a Contumax. ¶ scilicet in non parendo.
- b Dic. ¶ Secundum Aeg. vbi sup.
- c Placet. ¶ Nec Accur. in l. h. ff. de in integ. res. l. in fi. vlt. gl.
- d Statumus. ¶ l. b. 6.
- e Ab eo. ¶ Ad idē C. de libe. cā. l. 4. ff. q̄n ap. sit. l. 1. §. fi. ¶ Adde, qd̄ licet ficte cōtumax
audiat appellās intra decē dies a t̄pē finis, tñ facta per iudicē a quo post decē dies a
t̄pē finis, nō uenit t̄reuo cā daper uia attētorū. Rota hoc t3 in nouissimi. de c. l. 187.

2 §. Nunc nobis uidentur occurrit, qualiter t̄ contra
actorem cōtumacem procedatur: super quo
dic, qd̄ si actor in primo, uel s̄do termino nō uenerit ad reū, quē
citare fecerat, reo condēnabitur in expensis, ff. de iudi. l. eum quē
temerē: & etiā in dānis & interēse totius litis. nam & ad hoc spe-
cialiter se debuit obligare. 3. q. 4. §. sp̄atium. uer. libellum. In causā
uero criminali excōmunicetur, nec post exaudiatur, nisi p̄bet se
iusto impeditio detentum. Si uero uenerit in p̄p̄torio, reus
absoluet: quod dic, ut j. de accus. §. v. in prin. t̄ magis enim offen-
dit actor nō ueniēs, qui debet causā ampliare, & apud iudicem

stare, quā reus, cuius est fugere, & causam extenuare, 3. q. 4. ca. j.
vnde & reus fugitiuus nuncupatur. ut in prae. l. propterandum §. &
si qd̄. Hodie aut punitur in expensis, nisi ueniat in primo uel s̄do
termino: nec admittit ad alia citationē, nisi praestita cautione ido-
nea, qd̄ in termino fideliter cōparabit, ut extr. de do. & c. p̄t. actor.
b qd̄ est t̄ illos abusores literarū apostolicarū, qui per cas p̄ faciū
aliquos, ubi uolūt, citari, nec in statuto termino cōparent, ut sic
3 citatos indebitē vexent. ¶ Sed non uidet, qd̄ actor non cōparentes
in primo termino, debeat in expensis condēnari. nam nec reus tri-
nis citatus edictis, in primo termino uenire tenetur. vnde & idem
debet actor licere, extr. de mu. p. c. 2. sed hic nihil est dictum, quia
c & reus tūc p̄dēnabit, ut j. de expen. §. iuxta. uer. sed quærit, qd̄. ¶ Vt
autē hic articulus plenus liqueat, distinguit: nā aut cā ē ciuili, ut spi-
ritualis, uel mista, uel coherēs de qb. §. px. hac dicent. Aur actor
absoluet cōtumaciter an litis t̄st. aut post litē p̄stata. Si an litis t̄stata
tionē, uocandus est tribus edictis, ut l. interualla 30. dierū: & si nō ue-
nerit, indulget ei annus: sed intra ipsū annū ueniēs, si audit, nisi
restitutus expensīs reo, vt s̄. Si uero n̄ uenerit intra annū ipsū: index
audiat allegatiōes & testes rei p̄sentis: & rei ueritate p̄quisita, si uā
ferat sup̄ principali. hoc h̄r C. quō & q̄n iud. auth. q̄ semel. extr. de
do. & c. p̄t. cām q̄ t̄. Sed ibi citat lis p̄stata, fm Inn. & C. de uisur.
pupil. l. h. l3 al3 regl̄ nō sūt testes recipiēdi. nec si uā ferat lit. non
p̄t. vt s̄. de teste. §. nūc tradem. Si an lis est p̄stata, tūc actor cō-
tumax citad̄ est ad petitionē rei tribus edictis, quorū quodlibet dēt
tē decē dierum. Et si liqueat, uel liqueat p̄t de cā, index iniabit fm
cām merita: Si uero nō liqueat plene de cā, absoluat reū p̄sentē ab
obseruatiōe iudicii, nullo regressu ad cām reseruatō Actori, & in
oē cāe cūcū p̄tēner actor ē iblentē in expensīs. Hęc p̄ncē legunt
4 C. de iud. p̄p̄radū. §. & si qd̄. ext. de do. & c. p̄t. put. ¶ Illud autē
sc̄ias qd̄ index p̄t p̄ntē absoluit ad termino, fiet hoc absq̄tulla ci-
tatiōe. Vbi uero sit absolutio ab instātia iudicii, q̄ peti dēt antelitis
p̄statiōe, ut C. quō & q̄n iud. auth. q̄ semel. & 3. q. 3. §. sp̄atū. uer.
si qd̄ si fieri dēt pars absens citari. & maior solēntas adhiberi, qd̄
d tūc ea sc̄a oīa acta d̄ iudicii illius p̄t. C. de iud. p̄p̄radū. §. i. ff. d̄
iud. & post. & absens p̄dēnāt in expensīs. Ext. de poen. calumniam Per-
huiusmodi autem absolūtionem iurisdictioe iudicis non tollitur,
c vt no. secundum Papam ext. de officio deleg. consiluit.

ADDITIONES.

- a Actor. ¶ Lib. 6.
- b Eas. ¶ Supple. habentes clausulas generales.
- c Quando. ¶ Et uide de citatione, §. uiso. uer. sed quid si tres. & quod ibi dixi.
- d Acta. ¶ Rescripta iuris ordinatiōnem de hoc plene scripti de res. causam.
- e Cōsoluit. ¶ Vbi scripti sup. gl. 2. & de in. examinata. super uer. nihilominus.

Qualiter contra reum contumacem procedatur

3. §. Sequitur videre, qualiter t̄ reū cōtumacē p̄cedat. In
primis ergo sciendū ē, qd̄ auctore instāte & rei absentis cōtumaciā
reus t̄tē. ut j. d̄ p̄parit. i termino. uer. sed & ip-
se index. sc̄a t̄bi fide d̄ citatiōe, fm ea, qd̄ dicta sūt s̄. ti. px. §. sequit
uer. sed nūq̄, & seq. p̄ncipiabit eū cōtumacē i hac forma. ¶ F. O. R.
MA. Cū nos talis index d̄ legatus, uel ordinarius, talē tribus edictis
vltimo p̄ oibus p̄p̄torio, citari fecerim, ut corā nobis p̄paret ta-
li d̄ instātia r̄sursus: ipse uero neci termino eidē statuto, nec post
l3 expectatus d̄ntius, p̄ se, aut r̄sursus idoneū curauerit p̄parere, p̄-
ut d̄ citatiōe h̄mō ip̄s̄at p̄ relationē talis nūcii, uel p̄sbyteri, uel p̄
publica documēta, idcirco petere tali & instāte, ipsū cōtumacē exi-
gēte iustitia reputam & p̄ncipiam. 24. q. 3. de illicita. C. quō & q̄n
iud. p̄sētaneū. ext. de dolo & c. p̄t. put. deinde index t̄ eū, tāq̄ t̄ cō-
tumacē p̄cedat, recepta prius petitiōe actoris sub hoc. de qua dicit
j. de dolo & cōt. §. restat. & de eo, qui mit. in post. in prin. ¶ Ad hu-
tius autē materiae notitiā clariorē, qd̄ hic articulus frequēs & quo
1 tidianus est, sic distinguit: Nam t̄ causā iū alia est criminalis, alia ci-
uili alia spiritualis, alia mista: alia matrimonialis: alia appellatio-
nis, ut t. q. j. frater noster. circa med. ibi, si qua causa, & c. l. 4. q. j. su-
per prudentiā. extr. de proc. tuā. extr. qui fil. sint leg. per uenerabi-
lē. §. rationibus. uer. tria. quippe. de quartū singulis aliqua edoce-
mus. ¶ Si qd̄ igitur de crimine accusatus, cōtumax reperiat, uide
a tur, fictione iuris crimē cōfiteri. Sed hoc mēbrū plene proleque-
b rē, ut not j. de accus. §. sequitur. ¶ Si uero agitur ciuilit̄, distin-
guit: Nā ut agitur actiōe reali aut p̄sonali. Si reali puta ad fundū
uel domū, & reus sit cōtumax, qd̄ p̄p̄torie citatus nō p̄paret, ut
supra.

ADDITIONES.

- a Mista. ¶ Sola hęc quatuor expressit. Tāc ubi s̄. & merito: qd̄ causa matrimo-
nialis inclusa erat sub spirituali: & cā appellatiōnis sub altera illarū, allegat
uit etiam tria iura prius allegata Item ut j. patet, actor illa duo non prote-
quitur, sed remittit.
 - b Confiteri. ¶ Hęc tamen fictio, uel sententia ex ea secuta, non inducit iuris
infamiam super hoc uide q. Ia. de Bel. C. de requi. reis, in ultimo membro
Non obstat. l. h. e. r. quæ loquitur, de infamia facta, ut ibi no.
- ADDITIONE. An in criminalibus contumax habeatur pro confesso: uide
Bald. in l. j. col. 3. uer. item potest. C. quomodo & quando iud. & Bar. in l. ad
sentem. col. 3. uer. 3. ext. gl. ff. de poen. Henr. Ferran.
- c Sequitur. ¶ Et no. de do. & contu. ueritatis. in gl. hic patet.

de obento ut extra de accus. si per his & pro his facit extr. de off. deleg. consiliariis. & quod ibi not. Tertij uia media incendit res, dicunt, pradicam p sitionem locum habere, cum agitur de obtinendo, quod possessionem, licet iam sit obrenum per electionem seu collationem, & confirmationem. Si vero quis eligatur ad seclarem dignitatem, & de hoc litigat, an tunc fiet missio in possessorum, not. j. t. prox. §. videndum. ver. quid si electus. In causa autē matrimoniali qualiter procedatur, dic. ut j. qui ma. ac. pos. & extra ut lite non contest. quoniam §. si uero. & qui ma. ac. pos. ca. j. Item in cā appellationis qualiter procedatur ptra contumacē, vide j. de app. §. de officio quoque. & no. ext. de ap. per tuas

gnorū captione, & eorū vditionē, & aliis remediis, ff. de ven. inf. pi. l. j. §. ff. de li. agn. si qs. Inst. de excus. tu. §. si. ext. de do. & contu. c. ij. ¶ Itē p multā qd facere p̄t glibet iudex, i. maior medius, & minor, ff. si quis ius di. non obt. l. j. in prin. C. de portul. l. j. extr. de mat. §. inter. ec. §. c. j. presertim cū iurisdictionē suā neg. cōmo de defēdere. ff. de off. eius, cui mā. est iur. l. si §. ff. de iur. om. iud. l. ij. Arg. tamen §. q̄ minores iudices non possunt multare. ff. de iud. l. ij. §. si. & in pra. l. j. ff. si quis ius di. non obre. ibi, tñ non dūiuris. &c. ¶ Secūdo, q̄ nō possunt maiores multas imponere: minores vero sic, C. de modo multarū, l. si C. de defen. ci. l. defensores. c. in auth. eodē t. §. audier. ¶ Sed quid si etiā in praesāda multa contumax sit? Rñ. ponet in bāno, secundū morē Italiae: qui illic p lege seruandus est, ff. de leg. & sen. conf. de quib. extr. de cōfuet. cū dilectus, extr. de eo, qui mit. in pos. causa rei ser. cū venissent vel captis pignorib. coerebitur, ar. Inst. de fat. tu. §. si. ff. de mu. & ho. si qs. mu. Sed hoc verū est in maiore iudice: secus forte in minore. puta in magistratu municipali, vt ff. de dam. infec. dies. §. an tamē. Vel dic, q̄ ibi dicitur vnū speciale p̄t, s. ne possit coerecere p pignora: & aliud pro eo, sicut possit in possessionē mittere: qd aliā nō p̄t, secundū quosdā, ut ff. de iur. om. iud. iubere. Sed si prauelet pri or opinio, s. vt nō possit pignorare, quid faciet iudex? Rñ. referet negociū ad superiorē iudicem, per quē id fier. C. de iud. prop. rādū §. si aut reus. ¶ Sed an maior iudex, qui multam indixit, pignora capiet per se? Respondeo, non videtur, quia ipse non man dabit sententiā executioni, sed alius minor eo. ff. de re iud. a diuo. in prin. Sed illud in diffinitiu is: secus in aliis, ut dicunt quidā. C. de ep̄i. audi. auth. si quis litigatium. Cōpetit & aliud remedium maiori, uidelicet q̄ iubeat eum re ipsa exhiberi, in auth. de exhi. & intro. reis. §. si uero. C. q̄no & q̄n iud. cōsentaneū ff. de in ius voc. licet etiam. Quod tñ fallit in matrefamiliās, quae uerbo tātum, & nō re in ius uocatur, ut C. de off. diuer. in l. j. & in eo, qui est in domo qui aduū ad se p̄stat. & ex publico cōspici p̄t. ff. de in ius vo. plerique. & l. fatisque. ¶ Quid si duobus aliquid praecipitur, uel aliqd onus imponitur, & vnus protestatur, q̄ paratus est facere, sed nō facit: & est tale quid qd diuisim fieri nō p̄t: nunquid ille excusabit à poena imposita p parte sua, si per eū non stat? Et videtur, q̄ non: sed q̄ condēnario fiet in solidū, ar. ff. fa. erc. haeres. §. cōtra si pro missor. & ff. com. diu. si quis putās §. si aut. Ar. contrā ea l. §. si dāni. & in pre. l. haeres. §. idē iuris est in. & vide ff. si quis cau. l. si feruus §. si plurium. ¶ Sed pone iudex praecipit alicui decem iuret parere mandatis suis, uel aliquid faciat sub poena decem librarū: sed quia ille non uult iurare, uel facere, iterum praecipit eidē sub poena xx. librarū: & quia nec sic obedit, tertio praecipit sub poena quinquaginta librarum: nec adhuc obedit: nunc quaeritur, vtrum iudex possit omnes praedictas poenas exigere? Et videt, quod sic, cū in omnibus inobediēs fuerit, ff. si quis ius di. non obt. l. i. ¶ Et crescente contumacia, crescere debet poena, extra ut lite non contest. quoniam in ff. de poenis, relegati. Item in vnus persona correptione bene potest trina condemnatio inferri, si peccati condemnatio exegerit: vt C. de modo mul. l. fin. quia ex iteratione delicti poena iteratur, C. de ep̄i. cop. audi. l. 3. C. de seru. fu. quicunque, & in contumacia persistentibus seueros nos esse conuenit, vt 2. q. v. quanto.

ADDITIONES.

- a No. ¶ secundum Aegi. rub. xcv.
b Olim. ¶ Allegat Aegi. 3. q. 9. c. vlt. extr. de deci. suggestum.

S V M M A R I V M.

- 1 Contumacia qualiter sit punienda, & an propter solam contumaciam possit quis officio suo priuari.
Missus in possessionem respectu contumaciae, an sit vocandus in restitutione possessionis.
2 Contumax in praesanda multa, poni potest in banno.
Iudex ecclesiasticus an possit multare.
3 Iudex maior multam indicens, an possit munera per se capere.
4 Onere duob. imposito, si per vnum non stat, quod fiat, & non sit, an poena in duorum detrimentum sit imponenda.
5 Contumacia crescente, crescere debet & poena contumaciae.
Trina condemnatio potest in vnus personam inferri, si peccati condemnatio exigat.
Delictum ob aliud delictum poenam non minuit.
Assibus poenaliibus de eadem re concurrentibus, vna nō consumit aliam.
6 Vnum factum reputatur, quod fit vno impetu, vel contextu.
7 Vniuersus aliquem pluries vno impetu, vnde moritur, an teneatur de vulnerib. & homicidio.
8 Iudex maiorem poenam comminans, vel exigens, an à minori recedere videatur.
9 Excommunicatus pro contumacia, an prius satisfacere debeat de expensis, quam absoluat.
10 Contumax notorius ad quot teneatur.
11 Excommunicatus pro contumacia, petens se absolui, si cautionem offerat de stando iuri, an parte absente & non vocata possit absolui.
12 Absoluto dicitur quaedam restitutio.
13 Excommunicato ob contumaciam parte absente, & non vocata, absoluto, an absens possit appellare.
14 Missio factam in possessionem, an possit iudex etiam multare nō venientem ad iudicium, praeter interesse aduersarij, in quo absens condemnatur.
15 Reus patienti missionem in possessionem, possessionem autem intra annum vel recuperare, si satisfacere velit de expensis, & cautionem idoneam praestare, missus vero obicit ei quod est excommunicatus, an sit talis obicitio valida.
16 Minor scientis tutoris contumaciam, & eam non purgans, an possit excommunicari.
17 Peremptorium contra pupillum indeseusum propositum, nullius est momenti.
Pupillus non debet propter tutoris, vel curatoris contumaciam puiari.
18 Minor non potest esse contumax, quia non potest se defendere.

ad obento ut extra de accus. si per his & pro his facit extr. de off. deleg. consiliariis. & quod ibi not. Tertij uia media incendit res, dicunt, pradicam p sitionem locum habere, cum agitur de obtinendo, quod possessionem, licet iam sit obrenum per electionem seu collationem, & confirmationem. Si vero quis eligatur ad seclarem dignitatem, & de hoc litigat, an tunc fiet missio in possessorum, not. j. t. prox. §. videndum. ver. quid si electus. In causa autē matrimoniali qualiter procedatur, dic. ut j. qui ma. ac. pos. & extra ut lite non contest. quoniam §. si uero. & qui ma. ac. pos. ca. j. Item in cā appellationis qualiter procedatur ptra contumacē, vide j. de app. §. de officio quoque. & no. ext. de ap. per tuas

ADDITIONES.

- a Multam. ¶ Ingredditur, quod plene tractat Ros. in edicto, si quis ius di. non obtinenter.
b Duumuiris, &c. ¶ exponit ibi, gl. id est, defensoribus municipiorum, uel ciuitatum.
c Audient. ¶ Hic instat Ros. & querit, quae dicatur modica multa? Respondeo, hoc iudicari secundum qualitatem iurisdictionis contemptr. & secundum conditionem personae: narrat, quō in Lombardia magnam potestatem habent rectores ciuitatum, vnde magnas multas imponunt in Tuscia in certis ciuitatib. per eorum statuta non possunt multare vltra xx. solidos. Non in isto materia, quia Hof. in Summa de multa, fecit specialem rub. in medio rubricae, de sen. & re iud. docēs, quod docuit Azo. in Summa C. de modo multarum, quid sit multa, quis possit multare, in quantum, pro quib. quis sit effectus: & an remitti possit. Modus aut ipsarū habetur, C. de modo mul. eos. l. v. est superius alleg. auctor autem de multa tractat. j. de sen. prol. §. 2. ver. est & quarta. ¶ Adde, ut per Alex. in d. l. j. si quis ius di. nō ob. & Ang. cōf. 8. incip. regulares. ¶ ADDIT. Et an delegatus possit multare, vide Panor. in c. de causis. col. 3. ver. nec faciunt. & ibi late per Car. Zab. in illis col. fi. vel q. de of. del. Et hanc multa, uel poena possit imponi per iudicem ultra. fi. C. de mo. mul. quando imponitur pro contumacia furti, uel aliorum criminum maiorum, vide Oid. conf. xv. in c. circa processum. Hen. Ferrand.
d In banno. ¶ Hof. vbi §. ij. dicit, q̄ iudex ecclesiasticus potest multare. ff. si quis ius di. vna. & ad illius executionem poterit exercere censuram, de qua de ver. sig. querenti. Hoc tamen intelligit in ordinario: quia delegatus, etiam papa non multat, facit de of. dele. de causis, & ibi dixi in fi. & Arch. xj. q. 3. certum. vide j. de sen. prol. §. ij. ver. est & quarta. ubi nō contrarium. ¶ Ad in alio conf. Ang. an delegatus multet.
e Exigere. ¶ Quando praecipit a nuda voluntate procedit, vide quod dixi de iur. com. iud. in fi.
f L. j. ¶ Facit extr. de poenis, c. j. vbi etiam hoc remiss.

Specul. lib. ii. Partic. I.

q. v. quanto. 23. q. 4. §. praecepta. & quot fuerunt praecepta. tot fuerunt inobedientia. arg. ff. de uerb. oblig. scire debemus. & l. quod dicitur. Nec unum delictum ob aliud delictum minuit poenam. ff. de priua. delict. nunquam. & actiones penales de eadem re concurrerent. nunquam alia aliam consumit. ff. de reg. in. nunquam. Ar. contra. quia unum solum fuit delictum. sinobedientia. licet inde plura praecepta continerent & incontinenti secuta fuerint. ar. ff. si fami. fur. fe. dic. l. j. & l. sequē ff. fa. erc. h. a. r. e. d. §. de pluribus. Vnde posito quod in plures poenas incidit. vel plures inde oriuntur. altera tamen debet esse contentus. ff. de action. & obligat qui seruum.

a in princip. & l. plura. & l. cum ex vno. Plures enim poenales actiones se impediunt inuicem. nisi quatenus plus est in vna. quam in alia. ut in pra. l. ff. vi. bo. ra. l. j. Vnū enim factum reputatur. quod sit uno impetu. uel contextu. ut ff. de vi & vi ar. l. 3. §. cum igitur. ff. si cert. pet. lecta. extr. de elec. officii. extr. de tes. cog. c. 2. Quod autem delinquens pluries circa eandem rem. nō nisi semel puniatur. probatur. ff. de fur. ei qui. & l. inficiādo. §. infans. quia plures poenae nō sunt ab initio infligenda. vt ex tra. de iudiciis. ar. si. §. ff. nau. cau. sta. l. licet. §. si. ¶ Item si quis pluries uno impetu aliquē vulnerauit & occiderit. tenetur solū de occiso. non de vulnerato. ff. ad l. Aquil. illud. §. si. So. Dicit quidam. quod est quasi unum delictum. cum fuerit tantum vna species delinquendi: scilicet. vbi sint diuersae species: vt si primò rapuit. & postea interfecerit. ff. de priua. deli. nunquam. unde vno banno. siue vna poena tantum dicunt esse puniendū. cum idem factum sit. ut §. ff. de popul. ac. l. 3. Punietur autē maiorī banno. siue poena: quia quoties ex eodē factō in plures poenas quis incidit. altera debemus esse contenti. sed augere possumus. quatenus plus est in vna. quā in altera. ut §. ¶ Iudex enim maiorem poenā cōminādo. uel exigendo. uidetur recedere a minori: ar. ff. de manu. test. Stichus. ff. de haec. insti. si ita scripti. ff. de pra. stip. l. pe. ff. de uer. obli. qui bis idē. & facit ad hoc. quod not. de cita. §. uiso. uer. si. sed quid si tres. ¶ Sed quid si iste paruit ultimo banno. & irauit? Respondeo. dicunt. quod in nullo punietur: quia cum vltima poena debeatur. vt §. & in illa non sit contumacia. de aliis videtur cum eo transactum esse. unde frustra laboratur de poena. ff. si quis caut. l. ij. in princ. ff. de eo. quod cer. lo. l. fi. Et facit ad hanc solutionem. ff. si quis iudicem. non obtin. l. j. §. ij. & ff. si quis cau. & si post. Argu. tamen contra in his. quae no. in pra. uer. sed quid si tres. sed ibi illa siebant per interuallū: haec autē uno impetu. seu contextu. ¶ Sed nunquid excommunicatus p. contumacia. debet prius satisfacere de expēsis. quā absoluat? videtur. quod sic. C. de ind. f. ancimus extra. de iudi. c. 1. ut lit. non contenti. quoniam. in si. ubi dicitur. quod contra excommunicatū pro contumacia debet procedi. sicut proceditur contra eum. cōtra quem sit misio in possessionem. Sed ille non auditur super recuperanda possessione. nisi prius restitutus expensis. ut in eo. §. in aliis. ubi de hoc. & j. ti. prox. §. iam de effectu. uer. vlt. no. ergo nec iste super recuperanda cōmuniōne. Et hoc tenet Bar. vt. no. extr. de simō. ad aures. arg. ad hoc extr. de seque. post. c. j. in fi. & j. de sententia. §. ut autem. uer. porro. Nam & pro quolibet contumacia debet quis ad expensas condemnari quod dic. prout no. j. de expen. §. iuxta. uer. sed queritur. Ar. tamen contra. extr. de ap. qua fronte. & de verb. sig. ex parte. vbi dicitur. quod excōmunicatus pro cōtumacia. praestita cautione de parendo iuri. debet absolui. Inn. no. quod iudex. à quo petitur absolutio debet eam dare. recepta cautione de iuri parendo sine satisfactione principalis. cā super quo nondum est confessus uel iudicatus. vt dicit. pra. dec. ex. pte. Si autē aduersarius dicit. non absoluat. nisi prius mihi satisfaciatur de expensis. uel aliis damnis quae incurrunt ratione contumaciae. audiendus est: nec hoc ibi negatur. nā quo ad hoc. p. eius offensa dici manifesta. vt ibi. Idē notat dominus meus extr. de ind. c. 1. Goff. & G. Na. dicunt sufficere ad hoc vt absoluat. quod praestet idoneā cautionem: nec aduersarius contradicens. expensas petens est audiendus: ar. extr. de eo. qui mit. in pos. causa rei fer. cum uenissent. non enim debet aduersarius uenire cū sacco paratus: ff. de sol. qd dicimus. ff. de cōst. pe. promissor. Tu uerò. licet uerum sit. quod dicit Ber. tamen ad rāta cōtrarietatis discordiam distingue. Nam aut quis excommunicatur pro contumacia manifesta: vt quia citatus dicit. non ueniam: quia malitiosē se occultat. uel illicentius recedit. uel impedit necitatio ad eum perueniat de quo constat. ut §. in prin. & in his casibus & similibus satisfactio in expensis & in aliis praecedet absolutionem. & sic loquitur pra. dec. quoniam. in fi. & de iudi. c. j. Et sic intelligitur opinio Ber. & Inn. & domini mei. Aut pro praesumpta. seu dubia: vt quia absens nō malitiosē. citatur addomum: ne inuenitur. uel est infirmus. & uenire nō potest. Et in his casibus absolutio debet praecedere satisfactionem expensarum. propter periculum enim excommunicationis sufficiat praestatio cautionis. Et sic intelliguntur praedicta contraria. & opi. Goff. & G. Na. Nilominus tamen post absolutionem satisfaciatur de expensis secundum ea. quae not in pra. c. ex parte. dicitur. quod pro manifesta offensa excommunicatus debet prius satisfacere quā absoluat.

Ergo & pro manifesta cōtumacia idem erit. ut in pra. ca. quonia. & sic concordat. Sed adhuc cōtradicit uerbum ibi positum. citatus nō stare iuri. & c. ergo euident ibi uidetur contumacia: & tamen dicit sufficere cautionem. Vnde dicas. si uis. quod ibi loquitur in manifesta contumacia. & supponit. quod satisfactio expensarum praecedat: quia hoc ante ipsam dec. statutum erat: per praed. l. f. ancimus. vt in pra. concor. & addit etiam. vt ad aliud teneatur. uidelicet q. praestet cautionem de iuri parendo. Sed certe responsio ibi posita contradicit. vbi dicitur sufficere praestari idoneā cautionem ut absoluat. Dic ergo ibi loqui de praesumpta cōtumacia. Et quod ibi dicit. citatus nō stare. intellige praesumptiōne: & sic ibi de vtraque habetur. f. de praesumpta & de manifesta. ¶ Sic ergo ad duo teretur notorius cōtumax: uidelicet quod satisfaciatur & quod caueat prius quā absoluat. vt in pra. §. in aliis. in fin. ca. vbi dicit. procedi prout in d. §. dicitur. nam & hoc hodie statuitur in actore. vt extr. de dolo & cōtu. acter. Nec actor & reus quo ad hoc. ad inparia debent iudicari. ff. de reg. iur. non debet. extra. de mut. per. c. ij. Potest tamen in hoc reus ab actore differre. vt actor etiam praesumptiōne contumax. ad haec duo teneatur: vt in praed. c. actor. reus uero tantum. cum est notorius. Et secundum hoc potest intelligi praed. ca. qua fronte. & quod no. do. meus in Summa de off. deleg. §. quae iurisdictio. ver. fin. & de cent. ex com. §. & qualiter. sub §. secundum etiam. Sed adhuc est contra extra. de do. & contu. prout in prin. sed ibi contumacia praesumpta. Vel dic. quod licet ibi solum de cautione dicatur. non ob hoc excluditur quin & satisfactum fuerit de expensis. Et scieriam respondere potest ad pra. dec. qua fronte. sicut & lex dicens Spiritum sanctum a patre procedere. non ob hoc excludit. quin & a filio pariter procedat. C. de sum. trin. l. j. d. conf. dist. v. c. pe. & si. sed nec in pra. c. prout aliquid de excommunicatione dicitur unde & per ipsam dec. forte dici possit. quod qui reputatus est contumax. sed non excommunicatus. debet caueat: excommunicatus uero debet prius satisfacere. quod non placet. Cautio autem de parendo iuri. debet esse sufficiens: ut in pra. §. in aliis. & in pra. c. ex parte. & de seque. post. c. i. in si. putā pignora. uel fidei iussores. ff. man. si mandato. §. si. uel iuramentum. si illa desint. vt in pra. c. prout. & extr. de sol. Odoardus. de extr. de. of. dele. prudentiam. §. sexta de hoc iura. c. qua fronte. Et no. q. expensae in citationibus factae restitui debent. ut C. de iud. f. ancimus. ¶ Sed pone excommunicatus pro contumacia petit absolui. offerens cautionem de stando iuri: nunquid iudex parte absente nec uocata. potest eum absolueret? Videtur. quod sic. arg. extr. de re. cri. olim. circa prin. & de appel. qua fronte. de of. dele. cum conuengat. Praeterea iura non distinguunt. an ad hoc uocandus sit aduersarius. uel nō: ergo nec nos distinguamus. ij. q. v. consuluisti. extr. de transla. episcop. inter corporalia. uersus. fin. extr. de deci. ad audientiam. Nec enim absenti uidetur fieri prauidicium: quia & si praesens esset. eius cōtradictio non obesset: vt in pra. c. qua fronte. & de off. deleg. cum cōtingat. de sen. excō. solet §. Et hoc dicit Io. Cōtra credo. ut extr. de sen. ex com. uenerabili. & c. sacro. & de sequ. post. c. 1. & de eo. qui mit. in pos. causa rei fer. c. 1. & c. cum uenissent. xj. q. 3. excōmunicatos. h. vbi de hoc. h. arg. extr. de causa pos. & proptie. c. 1. extr. de in integ. resti. ex literis. de testib. in nomine. extr. de app. Romana. §. pe. 13. q. ix. charta. Nam vbi petitur aliquid. uocandi sunt omnes. qui laedentur. si fieret. quod petitur. ff. de adop. nam ira. & aduersarius eius laederetur. si absolueretur. cum teneatur sibi soluere expensas excommunicatus. extr. de dolo & contu. ex literis. in fi. C. de iud. f. ancimus. ff. de re. iu. contumacia. Item restituitio non est nisi 2 partib. praesentibus danda: vt ff. de mino. in causa. 1. ¶ Aut absolutio est quaedam restitutio. tamen si eo non uocato iudex absolut. teneat absolutio. ar. extr. de re. iud. c. cum inter uos ad fi. quia multa fieri prohibentur. & c. extr. de regul. ad apostolicam. Vel distinguem. utrum fuerit excommunicatus pro manifesta offensa: ut tunc. quia debet absolutionem praecedere satisfactio. non debeat absolui

ADDITIONES.

- a Vno. ¶ Facit. quod no. in cle. de priui. c. j. gl. & no. quod aequalis.
- b Tres. ¶ Vide j. de sen. prol. §. 2. ver. pe. & remis. quam ibi dabo.
- c Absolutur. ¶ Tene. qd habetur de sen. exc. uenerabilibus. §. idem. & §. seq. lib. 6. per quam in opinionibus non est instandum.
- d G. Na. ¶ Contrarium habere possum in dec. quoniam frequenter. in fi. Pariter. ¶ Id est. yrica spiratio. non pluribus. de sum. trin. c. vno. lib. 6.
- f Pone. ¶ Quae sit Aegidij. rubrica c. j. ADDE. vt per Fed. cōf. xxiij. §. Solet. §. lib. 6.
- h De hoc. ¶ Ibi Io. distinguit. an ad alicuius querelam. an uero proprio motu iudex excommunicauerit.
- i Penul. ¶ lib. 6.
- K Petitur. ¶ Forfan enim aliquid proponeret. per quod impediretur. quod petitur: & facit. quod no. j. prox. ti. §. iam de effectu. vl. colum. uer. quid si ipse.
- l Absolutio. ¶ De sen. exc. uenerabilibus. §. vbi autem lib. 6.
- m Distingue. ¶ Secundum Aegid. vbi §.

beat solui parte altera non vacata, quae astringimur offendam. alia enim non possit satisfieri, nisi hoc constiterit: sed constare non potest, altera parte absente: facta tamen absolutio tenet: ut notat de offic. ord. cum ab ecclesiis. An vero pro contumacia, ut tunc praeserta cautione de parendo iuri, & de soluendo aduersarij expensas, possit illo absente absolui. Et secundum hanc distinctionem possunt praedicta iura intelligi. Nec obstat, praedicta decreta venerabili, quia ibi in praesentia partis cauit: nec dec. Romana tangit hunc casum. Inn. Papa 1111. aliter videtur dicere. extr. de offic. delega. prudentiam. §. sexta. super verb. militiam. Quid si tunc altera pars se absentat? de hoc j. tit. prox. §. iam de effectu. uer. quid si ipse & seq. ¶ Sed nunquid absens ex hoc poterit appellare? Vt, quod non arguitur praedicta. Dic contra, ut in praedicta. cap. cum inter vos, quia contra iura iudex procedit, ut dixi: & ideo locus est appellationi: ut ext. de appell. c. pastoralis. in prin. & c. ut debitis. quod intellige secundum praedicta. dist. 11. Qualiter autem fieri debet absolutio, vide j. de sententia. §. ut autem, uer. porro, quia de excommunicatione. & sequ. ¶ Sed nunquid facta missione in possessionem, iudex poterit etiam multare non uenientem ad iudicium, praeter interesse aduersarij, in quo absens condemnatur? Rñ. sic, secundum leges, si quis in ius uoc non. l. 1. ff. si quis ius d. n. ob. l. unica. §. si. secundum canones tamen haec multa loci non habet, extra. de do. & cont. c. 1. ubi dicitur de qua dicitur, ut j. de sententia. §. species. uer. est & quae. & seq. Hinc est, quod si nullus propter dolum & potentiam rei nequit nancisci possessionem rei, cuius possessio est sibi adiudicata: & reus ueniat intra annum, audietur, praeserta cautione, nisi iustitia periclitaretur: ut ext. de do. & cont. c. 1. Si autem periclitaretur, tunc ad interesse condemnabitur ut ibi non. Periclitatur autem iustitia, perempta re, in qua facta est missio: quae apud nullum non esset peritura: nam tunc in subsidium agitur (etiam secundum canones) quanti interest missi fuisse in corporalem possessionem. ff. ne vis fiat ei, qui in pos. m. l. 1. §. hanc uerba ff. uti. pos. l. duo. §. si. sicut alias re perempta. uel uis capta, agit in subsidium ad neg. gest. ff. de neg. gest. l. si. Qualiter autem hoc casu interesse considerari debeat, non f. ex qui cau. j. in pos. ea. l. pe. & in praedicta. l. ne vis fiat ei. ¶ Sed pone, reus missione passus uolens intra annum possessionem recuperare, uult satisfaccere de expensis, & cautionem idoneam praestare: missus uero obijcit ei, quod excommunicatus est, & ideo non est audiendus: quare, an sit excipiens audiendus? Et uidetur, quod non: quia suspecta rei origine, aduersarius eius, contra quem obijcit excommunicatio, reus est: & ideo quod facit ad suam defensionem facit: & licet petat detentionem suae possessionis: restitui, per hoc nil petit ab aduersario, sed officium iudicis implorat, 3. q. 1. redintegranda. & ar. ext. & eo, qui mit. in pos. causa rei. cum uenisset. c. 2. ubi soli iudici cauto praestatur: licet sit in e. i. c. 1. q. c. parti sit praestanda. Ar. in 5. 11. q. 3. cum exco. ario. & de her. exco. c. amicus. §. credentes. ¶ Quando autem & qualiter sit facienda condemnatio expensarum pro contumacia, no. j. de expen. §. si ad si. Item expensae factae circa curam & custodiam rei, restituntur: quod dicitur in li. Ro. in ti. si cred. mi. in pos. causa rei. ¶ Vt uero propter contumaciam procuratoris possit dominus excommunicari, uel suspendi, uel missionem pati, dicam j. tit. prox. §. restat. uer. quid si reus. Item quando contumacia procuratoris noceat domino, no. ext. ut lit. non conte. c. 1. & ff. de doli. exco. apud §. questum. & l. si pro. Quid si procurator propter contumaciam condemnatus est, nunquid dominus poterit appellare? Respon. non ut 16 j. de ap. §. 1. in prin. uer. ceterum. ¶ Sed nunquid minor iudicis tutoris contumacia, & eam non purgans potest excommunicari? Et uidetur, quod sic: ext. ut lit. non conte. c. 1. in fin. tales enim bene incidunt in canonem latae sententiae, ext. de sent. excomm. c. j. & ff. & possunt etiam delinquere: ut ext. de delic. p. c. j. & c. si aduersus deli. l. 1. & propter curatoris contumaciam minor patitur missionem in possessionem bonorum suorum ff. ex qui. caus. in pos. ea. l. in possessionem. §. 1. & l. apud Iulianum. §. si. & etiam uenditione, si sit adultus. ff. de bo. aut. iud. pos. l. si minor. Ar. contra, quia peremptorium contra pupillum indefensum propositum, nullus momenti est, ff. de re iud. contra pupillum. & si tutor, uel curator contumax est, pupillus ob hoc non punitur, ut ff. si quis ius dic. non ob temp. l. unica. §. 1. nec dolus eius pupillo nocet, ff. de reg. iur. l. neque. ¶ Nam & minor non potest esse contumax cum non possit se defendere, ff. de min. minor. etiam ut ibi no. ar. ext. de conf. cognoscentes. nec ipse est talis qui possit rati habere contumaciam, ff. rem. ra. ha. bonorum. nec etiam poterit eam purgare, cum non possit in iudicio esse, ut C. qui leg. per. to. stan. in iud. ha. l. 1. & C. de aut. praes. l. clarum. sicut alias dicitur, ubi nulla petitio est nulla mora fit. ff. de re. iur. nulla. Dominus meus si per hoc interrogatus, respondit quod potest. Ego dico, quod si sit talis causa in qua censetur maior, tunc potest & debet excommunicari: ar. extra. de res. spol. ex parte. Si uero non sit talis causa, & sit adultus tenebit sententiam cum lata licet ferri non debeat: ar. in praedicta. l. si minor. nam & adultus de calumnia iuratur, ut j. de iur. cal. §. restat

uer. sed nunquid. Si uero sit impubes, nec est doli capax, tunc uoc ferri debet, nec lata tenet, ar. C. de sal. mo. l. j. §. si. Inff. de iur. si pu. §. pupillus de in ius uo. quique. respon. j. & uide j. tit. prox. §. reat uer. sed pone, quod pupilli. & uide j. de sen. exco. §. sequitur uer. sed pone. Vtrum iudex possit in praedictum patris parcere contumaci, no. extr. de off. deleg. consultiuit.

ADDITIONES.

- a Malitia. ¶ Et ibi scripsi super eodē uerbo: & uide quod ibi post Hoff. dixi in fin.
- b Non. ¶ Hoc placet la. de Arc. ff. de no. ope. num. l. de pupillo. §. per rationem, quae sequitur: alle. etiam ff. de pri. cred. si pupillus. §. j. & de in ius uoc. lib. tertus, per quae iura dicit, excommunicatum, uel bannitum ad id admitti.
- c Praestanda. ¶ Et ibi de hoc in 4 gl.
- d Credentes. Et hoc contrarium placet Hoff. de uerbo. sig. dilecto. ut ibi scripsi post prim.
- e Pupilli. ¶ & uide quod ibi dicam.

ADDITIONES NOVAE.

- * Nota quod contumacia dicitur delictum in l. si filius. ff. de inter. act.
- * Si citatus tribus edictis non compareret, an possit per eum tanquam contra contumacem pronuciari absque alia citatione, Bar. in l. 3. §. ad ff. de re mili.
- * An contumax in processu dicatur contumax quo ad sententiam audiendam, adeo quod non expedit ipsum citari. no. in l. de unoquoque. de re iud.
- * Nota quod partes non tenentur quaerere alibi iudicem nisi ad locum consue tum deputatum. Inn. in c. consultiuit. de off. del. Bar. in l. j. de diuers. & temporal. praeseri.
- * Citatus quis fuit ut intra tres dies compareret, & prima dies fuit assignata pro primo termino, secunda pro secundo, tertia pro termino peremptorio, debitor uenit prima dies actor non, & sic reus accusauit contumaciam actoris: actor uenit in tertio termino, & reus non, an reus sit in contumacia? Bar. in l. praetor. §. hoc autem. de oper. no. nun. & etiam in l. qui ante. calendas. de uer. ob. Dom. Bal. in l. & post edictum. de iudi. dicit quod in citationibus fendis homines debent esse cauti, nec distinguere debent terminos citationis, quia tunc si in uno termino de terminis citationis non compareret citari faciens, quia fuit subordinata citatus totum fructum deest utitur: id circo cum fuit distincte, puta duo pro primo, duo pro secundo, & duo pro tertio & peremptorio, si quis facit citari non compareret in prima, uel in secunda, processus est nullus & ideo citatus facit caute ut compareat, & in singulis comparitionibus accurat contumaciam actoris non comparentis. Bal. facit quod no. Bald. in l. ita restitutum. deleg. 2.
- * Qui compareret, & absolute protestatur quod non intendit in iudicem contere, contumax est, & ideo debet loqui conditionaliter, nisi & in quantum sit iudex competens. Inn. in c. cum. de elec. tio.
- * Contumacia est multiplex, de quo Bal. in l. ex. cōsensu. §. si. de appell. Bal. plenus in l. diuus. de in integ. resti. fac. idem Bal. in l. j. §. vltus ff. de procurator. & etiam in l. si quis tempub. ex qui. cau. maior. Item dicit Bal. in dist. diuus. a contrario sensu, quod uera contumacia non impedit nullitatis obediendum quia eam non habet locum prout. o. imper. de qua hic.
- * In l. sed & si per pratorum. §. actio exempta. ex qui. cau. maior. dicit Bald. ex isto text. conuicta gl. no. quod contumacia commissa respectu unius litigantis, potest mouere iudicem ad denegandum suam iurisdictionem respectu alterius litigantis, & sic intelligitur hae gl. Bald.
- * In l. cum. §. cum autem ad Trebelibi in gl. fed. index. & c. dicit do. Angelus §. dom. Fran. Trigi. dicebat quod illa glo. formaliter non erat alibi, sed hec quod ad officium pertinet facere registrari in actis ea quae per partes gerunt, & ad eius instantiam sunt gesta, & etiam contumaciam partium, & per illa acta tunc iudici de contumacia constat, & ut contra contumacem vigorem exte ad iustitiam, & ita praedicatur. fac. l. haec autem. §. non defendit. ex qui. cau. in pos. ea Ang.
- * An sufficiat interpellari uxorem ad hoc ut maritus constituatur in mora, & contra. Bar. in l. aut qui aliter. §. quod ui. ut clam.
- * In l. j. §. senatus. de iure fisci. dicit Bar. quod si actor & reus ambo sunt contumaces, quod iudex ex officio suo potest citare utrumque, & absolute reum ab instantia iudicij, uide gl. in l. j. §. quis in ius uo. non ter.
- * Nota quod contumax in processu causae patitur interlocutoriam, sed non diffinitiuam, nisi nominatim citetur ad illam audiendam, l. nec quicquam. §. ubi decreti. ff. de offi. proconsul. c. auditis. de procuratoribus. quanto magis si est noua questio, licet dependeat a prima, ut l. qui de in off. de mo. resti. ff. Bal.
- * In l. arbitri. kalendis. de arb. dicit Bal. quod non committitur poena si quis non compareret in termino in quo non expediebat apparere: facit quod potest quod potestas reddidit libros, & sic non habet ius sciendi acta, quod non currit terminus banni, quati habeatur pro mortuo, ex quo non pot. f. exercere officium Bal.
- * An contumacia procuratoris noceat domino, Bar. & Bal. in l. j. si quis ius di. non ob. l. cum filium. §. in hac. de uer. ob. Bal. in repero. quod fecit super Inno. in c. 1. ext. ut lite non conte. & ibi plene dixit de hoc. fac. Bald. in l. is apud quem. C. de eden. & ibidem Ang.
- * Nota quod ad hoc ut quis ex contumacia habeatur pro confesso est necesse quod ter sit citatus hoc no. do. Bal. in l. recepticia. C. de confi. p. c. in fine, nec sufficit una citatio pro tribus.
- * An ex contumacia procuratoris interponatur secundum decretum contra dominum, & quid de primo decre. Bal. in l. usufructuario. ff. si ex noxa. cau. aga. fac. Ang. in l. j. §. procurator. si si quis ius dicen. non ob.
- * An reputetur dominus contumax si missi procuratorem, sed casus contigit in persona procuratoris, quod non potuit comparere, Ang. in l. j. §. si quis. ff. si quis cauto. Inn. in c. j. ut lite non conte. debet ergo constituiti procuratorem ad substituendum alium, uide c. significante. de pig.
- * Actorem uel reum contumacem de gratia an potest iudex expectare, & quāto tempore, & quid in dubio, Bal. in l. j. C. quomodo & quando iudex.

